

holdelse har elforsyningerne et meget kraftigt håndhævelsesmiddel — afbrydelse af leverancerne. Allerede første rykker vil ofte indeholde en trussel om at standse leveringen, såfremt der ikke betales inden 8 dage, og de fleste elforsyninger stiller som leveringsbetingelser, at kunderne tillader opsætning af master m. v. på og over deres ejendom. Mange kræver medlemskab af andels-selskab med ubegrænset solidarisk ansvar, og der stilles også betingelser af teknisk natur. Disse sidste betingelser er dog i mange, men ikke i alle tilfælde begrundet med sikkerhedshensyn og hjemlet i stærkstrømsloven. F. eks. kræver næsten alle elforsyninger, at de installatører, der udfører arbejdet, er autoriserede af den pågældende elforsyning selv.

Efterhånden som elektricitet har fundet flere og flere anvendelser, er forsyningen hermed blevet mere og mere nødvendig for dem, som først har fået installeret denne energikilde. En afbrydelse af elforsyningen anses som noget nær en katastrofe, og sker afbrydelsen som følge af tekniske fejl, søger elværkerne forsyningen genoprettet inden for få timer.

En forsætlig afbrydelse af elforsyningen må derfor anses for et meget alvorligt indgreb over for dem, der rammes af virkningerne heraf. En sådan afbrydelse kan være i strid med anden lovgivning, fordi den i urimeligt omfang udsætter menneskers og dyrs liv, helbred og ejendom for fare, og med den øgede anvendelse af elektricitet er risikoen herfor øget. Afbrydelse af forsyningen kan i visse tilfælde medføre risici for tredjemand, f. eks. kreditorer. Det samme gælder formentlig også vand-, gas-, fjernvarme- og kloakforsyning.

De, som foretager den fysiske afbrydelse, bør derfor i realiteten være mindst lige så kvalificerede som kongens foged, og dette arbejde er yderst pinligt for udøveren, som ofte er en funktionær, der må handle efter ordre. Flere elværker har bestemmelse om, at strømmen skal afbrydes på alle den pågældendes forbrugers målere, selv om der kun er restance på én.

Elforsyningerne har ofte i deres leveringsbetingelser fralagt sig ethvert ansvar for skader, der opstår som følge heraf.

I tilfælde af manglende betalingsevne vil de fleste personer dog i dag kunne henvende

sig til de sociale myndigheder, og visse elforsyninger hjælper med sådanne henvendelser i stedet for at afbryde strømmen.

I det følgende ses bort fra de afbrydelser af strømmen, der skyldes tekniske forhold (uheld, afbrydelse ved eftersyn og som følge af sikkerhedshensyn).

Andre tilfælde af leveringsnægtelse kan opdeles i 3 hovedgrupper og er i nedenstående oversigt betegnet med henvisning her til:

- (a) Afbrydelse af løbende el-levering og trussel herom.
- (b) Genåbning efter lovlig afbrydelse.
- (c) Nægtelse af tilslutning af ny forbrugere.

Såvel de almindelige domstole som prisdirektoratet og monopoltilsynet har haft sådanne sager forelagt.

I det følgende vil man kun i ganske få tilfælde komme ind på (c) nægtelse af levering til ny forbrugere, og det må her bemærkes, at elforsyningerne må antages at have en leveringspligt og ikke kan opnå skattefrihed i henhold til selskabsskattelovens § 3, stk. 4, medmindre adgangen til leverance står åben for alle inden for deres forsyningsområde.

Denne § benyttes dog ikke af alle elforsyninger, og indholdet af leveringspligten er derfor meget vanskeligt at definere.

I Ugeskrift for Retsvæsen er omtalt en række domme vedrørende leveringsnægtelse for elektricitet. Denne oversigt kunne måske suppleres med domme vedrørende andre offentlige ydelser som vand, gas og fjernvarme og vedrørende andelselskaber, interessentskaber m. v.

De fleste domme vedrører forhold efter tvangsauktion (T-a), hvor elforsyningen var blevet afbrudt forinden som følge af restancer.

U. f. R.

- 1919, s. 851 KOD Leveringsnægtelse kunne ikke forbydes (a).
- 1919, s. 874 KOD Leveringsnægtelse kunne ikke forbydes (b).
- 1924, s. 747 HD Installationsgæld kan ikke kræves betalt efter T-a (b).